Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37160
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

si forte in laqueum detractoris possit precipitare in tantum /
vigilate igitur et orate dicit dnus vt non intretis in temptacoz
Quod non michi bonum est ex semetipso et de nullo gloriari
vt c. xlv. Nec quid est hoc quod meoz es eius aut filius
hominis quoz visitas eum / quid peccauit homo ut
dilaces illi gratiam tuam / Domine quid possum oqui si
me deseris aut quid iuste obtinere si quid peto non fe
ceris Certe hoc in veritate cogitare possum et dicere
domine nihil sum nihil possum / nihil boni ex me habeo / sed in
omnibus deficio et ad nihil semper tendo / Et nisi a te fuero adiutus
et mihi confortatus toties efficioz tepidus et dissoluta /
Tu autem domine semper idem ipse es et permanes mitis semper bonus
et iustus et sanctus / Bene et iuste et sancte agens disca / et disspo
nens cuncta in sapientia / Ego quod ad defectum infirmitatis meae pertinet
quia ad profectum non sum in eodem statu semper perdurans quia saepe
tempora mutantur super me / Nec tamen cito melius fit cum tibi
placuerit et manum porrexeris adiutricem / quia tu solus sine
humano suffragio potes auxiliari et tam efficiaciter ut retro
meos aspectus in diuersa non mutetur / sed in te vno deo meo cor
meum confortetur et quiescat / Vnde si bene scirem omnes consolationes
sine propter desiderium adipiscenda / sine propter tribulationem
quam appellor te quaerere / quia non est hoc quod me adiuvet / te bene
possem desiderare tua spiritalia et de dono nouae exultationis
exultare Gratias tibi vnde tam veri quoties sancti in bene
sunt / Ego autem vanitas et nihil am te magnitudo hominum et ipsum
vili go possum gloriari vel cui appetere reputari / Nunquam
de michi et hoc vanissimum est / Vere in amis gloria mea / pessima
vanitas malicia quia a vera christi gloria et celesti spo
liat gratia / Dum enim homo placuerit sibi / displicuit tibi Dum
mihiat laudibus humanis priuatur veris virtutibus Est autem